

การใช้ชุดกิจกรรมทำรำมวยโบราณส่งเสริมพัฒนาการทางร่างกายของเด็กปฐมวัย

Using an Activity Package of Ancient Boxing Dance for the promotion of
Pre-primary school children's Physical Development

ปวีณา ชูเชื้อ¹
อัญชลี ทองเฒ่า²

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองมีวัตถุประสงค์ เพื่อ 1) พัฒนาชุดกิจกรรมทำรำมวยโบราณส่งเสริมพัฒนาการทางร่างกาย อารมณ์-จิตใจ สังคม และสติปัญญา ของเด็กปฐมวัย 2) ศึกษาความสามารถในการทำรำมวยโบราณของเด็กปฐมวัย 3) ศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ทำรำมวยโบราณของเด็กปฐมวัย กลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนชั้นอนุบาล 2/2 โรงเรียนอนุบาลเปล่งประสิทธิ์สาขลม ปีการศึกษา 2560 จำนวน 1 ห้องเรียน นักเรียนจำนวน 16 คน เลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือในการวิจัย ได้แก่ 1) ชุดกิจกรรมทำรำมวยโบราณ 2) แบบประเมินความสามารถในการทำรำมวยโบราณ 3) แบบบันทึกพฤติกรรม สถิติที่ใช้ คือ ร้อยละและค่าเฉลี่ย

ผลการวิจัยพบว่า

- 1) นักเรียนมีความสามารถในการทำรำมวยโบราณส่งเสริมพัฒนาการทางร่างกายของเด็กปฐมวัย นักเรียนทุกคนมีคะแนนร้อยละ 80 ขึ้นไป
- 2) นักเรียนมีพฤติกรรมการเรียนรู้ทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับดีจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 100 (คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.78-3.00)

คำสำคัญ : ชุดกิจกรรมทำรำมวยโบราณ, ความสามารถทางร่างกาย, เด็กปฐมวัย

¹ นักศึกษาหลักสูตร ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

² ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการศึกษาในระดับปฐมวัยมีจุดมุ่งหมายที่สำคัญเพื่ออบรมเลี้ยงดูและเตรียมความพร้อมทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์-จิตใจ สังคม และสติปัญญาบนพื้นฐานของทฤษฎีจิตวิทยาพัฒนาการที่เน้นเด็กเป็นศูนย์กลางและจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในรูปแบบบูรณาการให้เด็กได้เรียนรู้โดยใช้ประสาทสัมผัสทั้ง 5 ได้มีโอกาสริเริ่มตามความต้องการและความสนใจของตนเอง ซึ่งสอดคล้องและเหมาะสมกับวัยและความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยประสบการณ์ต่างๆ ที่จัดให้เป็นประสบการณ์ตรงที่หลากหลาย เด็กได้ลงมือปฏิบัติจริง (กรมวิชาการ, 2546, น.10-16) สอดคล้องกับ กรองทอง จุลรัชนีกร (2554) กล่าวว่า เด็กปฐมวัย เป็นช่วงชีวิตที่มีความละเอียดอ่อนที่สุด เป็นช่วงวัยนาทีทอง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เกี่ยวกับพัฒนาการของเด็กตั้งแต่แรกเกิด – 6 ขวบ ซึ่งมีพัฒนาการที่เป็นไปอย่างรวดเร็วในทุกด้าน ผู้ปกครอง หรือผู้ให้การอบรมเลี้ยงดูเด็กจำเป็นต้องพิถีพิถัน เอาใจใส่เพื่อให้เด็กได้รับการอบรมเลี้ยงดู อย่างถูกต้อง เหมาะสมกับวัย รวมทั้งการจัดประสบการณ์และที่เอื้ออำนวยให้เด็กได้พัฒนาตามศักยภาพแห่งตน เพื่อให้เด็ก มีพัฒนาการที่เหมาะสมตามวัย และเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพในสังคม

เด็กปฐมวัย 3-5 ปี มีการพัฒนาการด้านร่างกายเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว เด็กต้องการความรัก ความเอาใจใส่ การดูแลอย่างใกล้ชิด การเลี้ยงดูในช่วงวัยนี้จึงมีผลต่อการเจริญเติบโต ความแข็งแรงของร่างกาย การเคลื่อนไหวและการทรงตัว ดังนั้นการจัดการศึกษาให้กับเด็กปฐมวัยจะต้องส่งเสริมพัฒนาการของเด็กให้เหมาะสมตามวัย

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัยมุ่งให้เด็กมีพัฒนาการที่เหมาะสมตามวัย ความสามารถ และความแตกต่างระหว่างบุคคลทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา เมื่อเด็กจบการศึกษาระดับปฐมวัย เด็กจะบรรลุตามมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 ในขณะที่ผู้สอนจะต้องคำนึงถึงคุณลักษณะตามวัยของเด็กด้วย จะครอบคลุมพัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา

จากความสำคัญของพัฒนาการเด็กปฐมวัยที่มีอิทธิพลต่อพัฒนาการด้านอื่น ๆ ทาง (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2538 , น. 7) จึงมีการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมพัฒนาการให้ มีอยู่ในตารางกิจกรรมประจำวันของเด็กปฐมวัย ได้แก่ การเคลื่อนไหวและจังหวะ การเล่นกลางแจ้ง นอกจากนี้ยังเปิดโอกาสให้ผู้สอนระดับปฐมวัย ได้ใช้ความรู้ ความสามารถในการปรับตารางกิจกรรมประจำวันให้เหมาะสมกับเวลาเหตุการณ์ ศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี สภาพชุมชนและท้องถิ่น

มวย เป็นศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัวของชนชาติไทยมาเป็นเวลาหลายทศวรรษ เป็นการต่อสู้ที่ใช้ส่วนต่างๆของร่างกายแทนอาวุธอื่น ได้แก่ มือ 2 เท้า 2 เข่า 2 สอก 2 และศีรษะ 1 ซึ่งรวมเรียกว่า

“นวดอาวูร” โดยคิดหาทวิวิธีในการใช้ส่วนต่างๆของร่างกายให้ผสมกลมกลืนกันจนมีประสิทธิภาพสูงสุดในการต่อสู้ป้องกันตัว

ชมรมศิลปวัฒนธรรมอีสาน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2559) กล่าวว่า จังหวัดสกลนคร เป็นแหล่งเดียวที่ยังมีมวยโบราณในงานเทศกาลบุญประเพณี เช่น เทศกาลแห่เทียนเข้าพรรษา ในเทศกาลออกพรรษา ในเทศกาลงานบุญเหล่านี้ชาวบ้านจะจัดขบวนแห่ของคุ้มวัดเข้าร่วมขบวนอย่างสนุกสนาน โดยเฉพาะชาวสกลนครในเขตรอบ ๆ เมืองถึอกันมาแต่โบราณว่า เมื่อถึงเทศกาลบุญพระเวสเทศน์มหาชาติเดือนสี่แล้ว ชาวคุ้มจะจัดขบวนแห่เพื่อนำไปตามถนนหน้าบ้านผู้คนเพื่อบอกบุญ ทำบุญร่วมกันถวายแด่องค์พระธาตุเชิงชุม ขบวนแห่ของชาวคุ้ม นอกจากจะประกอบด้วยผู้คนที่ทั้งหนุ่มสาว เต่าชรา แต่งกายสวยงามตามแบบพื้นเมือง เพื่อนำไปตามถนนหนทางแล้ว ยังมีนักมวยของแต่ละคุ้ม นำหน้าขบวนเป็นที่สะดุดตาแก่ผู้พบเห็น นักมวยแต่ละคนจะนุ่งโจงกระเบนแบบหยักครึ่งปล่อยชายกระเบนห้อยลงมาพองาม ด้วยเหตุนี้เองชาวบ้านจึงมักเรียกนักมวยว่า “พวกเสื้อลากหาง”

การเรียนรู้ท่ามวยโบราณเพื่อส่งเสริมพัฒนาการทางด้านร่างกายของเด็กปฐมวัย สอดคล้องกับแนวคิดของ Bandura (1963) มีความเชื่อว่าการเรียนรู้ของมนุษย์ส่วนมากเป็นการเรียนรู้ โดยการสังเกตหรือการเลียนแบบ และเนื่องจากมนุษย์มีปฏิสัมพันธ์ (Interact) กับสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบ ๆ ตัวอยู่เสมอ Bandura อธิบายว่าการเรียนรู้เกิดจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและสิ่งแวดล้อมในสังคม ซึ่งทั้งผู้เรียนและสิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลต่อกันและกัน พฤติกรรมของคนเราส่วนมากจะเป็นการเรียนรู้ โดยการสังเกต (Observational Learning) หรือการเลียนแบบจากตัวแบบ (Modeling) สำหรับตัวแบบไม่จำเป็นต้อง เป็นตัวแบบที่มีชีวิตเท่านั้น แต่อาจจะเป็นตัวสัญลักษณ์ เช่น ตัวแบบที่เห็นในโทรทัศน์ หรือ ภาพยนตร์หรืออาจจะเป็นรูปภาพการ์ตูนหนังสือก็ได้

จากข้อมูลและเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยสนใจท่ามวยโบราณและคิดว่าการนำเอาท่ามวยโบราณดั้งเดิมที่มีอยู่แล้ว มาพัฒนาให้เหมาะสมกับเด็กปฐมวัยน่าจะเป็นทางหนึ่งในการพัฒนาเด็กปฐมวัยทั้ง 4 ด้านคือ ทางร่างกาย อารมณ์-จิตใจ สังคม และสติปัญญา สำหรับการจัดการเรียนรู้ให้กับเด็กปฐมวัย โรงเรียนอนุบาลเปล่งประสิทธิ์สาขาลม เพราะเป็นกิจกรรมที่สอดคล้องกับการออกกำลังกาย การเคลื่อนไหวร่างกายและเป็นการดำรงรักษาวัฒนธรรมประเพณีของไทยสืบต่อไปอีกด้วย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมทำรำมวยโบราณส่งเสริมพัฒนาการทางร่างกาย อารมณ์-จิตใจ สังคม และสติปัญญา ของเด็กปฐมวัย
2. เพื่อศึกษาความสามารถในการรำมวยโบราณของเด็กปฐมวัย
3. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ทำรำมวยโบราณของเด็กปฐมวัย

สมมติฐานของการวิจัย

1. เด็กปฐมวัยมีความสามารถในการรำมวยโบราณมีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80
2. พฤติกรรมการเรียนรู้ทำรำมวยโบราณอยู่ในระดับดี

ขอบเขตของการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นอนุบาล 2/2 โรงเรียนอนุบาลเปล่ง ประสิทธิ์สาขลม ปีการศึกษา 2560 จำนวน 1 ห้องเรียน นักเรียนจำนวน 16 คน เลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2. ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น คือ ชุดกิจกรรมทำรำมวยโบราณ

ตัวแปรตาม คือ 1) พัฒนาการทางร่างกาย อารมณ์-จิตใจ สังคม และสติปัญญา

ของเด็กปฐมวัย

2) ความสามารถในการรำมวยโบราณของเด็กปฐมวัย

3) พฤติกรรมการเรียนรู้ทำรำมวยโบราณ

3. เนื้อหาที่ใช้ในงานวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษาชุดกิจกรรมทำรำมวยโบราณ จำนวน 9 ท่า ชุดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ การใช้ชุดกิจกรรมทำรำมวยโบราณส่งเสริมพัฒนาการทางร่างกายของเด็กปฐมวัยซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยนำเอาทำรำมวยโบราณดั้งเดิมที่มีอยู่แล้ว มาปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมกับเด็กปฐมวัย จำนวน 9 ชุดกิจกรรม จำนวน 15 คาบเรียน คาบเรียนละ 45 นาที ได้แก่

ชุดกิจกรรมทำรำมวยโบราณที่ 1 ท่ากาเต้นก้อนไถ

ชุดกิจกรรมทำรามวยโบราณที่ 2 ทำหะพราย
ชุดกิจกรรมทำรามวยโบราณที่ 3 ทำย้ายสามเส้า
ชุดกิจกรรมทำรามวยโบราณที่ 4 ทำน้ำวเหยวไฝ่
ชุดกิจกรรมทำรามวยโบราณที่ 5 ทำไล่ลูกแตก
ชุดกิจกรรมทำรามวยโบราณที่ 6 ทำข้างม้วนวง
ชุดกิจกรรมทำรามวยโบราณที่ 7 ทำทวงฮัก กวักฮู้
ชุดกิจกรรมทำรามวยโบราณที่ 8 ทำแหลวดลา กาดากปีก
ชุดกิจกรรมทำรามวยโบราณที่ 9 ทำละเลียบตูป

4. ระยะเวลาที่ใช้ในงานวิจัย

ระยะเวลาที่ใช้ทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ มีดังต่อไปนี้

1. ชุดกิจกรรมทำรามวยโบราณ
2. แบบประเมินความสามารถในการทำรามวยโบราณ
3. แบบบันทึกพฤติกรรม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองจัดกิจกรรมกับนักเรียนประชากรเป้าหมายระดับชั้นอนุบาล 2/2 โรงเรียนอนุบาลเปล่งประสิทธิ์สายลม จำนวน 16 คน โดยได้ดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองตามขั้นตอน ต่อไปนี้

1. แนะนำกิจกรรมทำรามวยโบราณส่งเสริมพัฒนาการทางร่างกายของเด็กปฐมวัย จำนวน 9 ชุดกิจกรรม ให้นักเรียนได้รู้จักโดยใช้ภาพ และสื่อวีดิทัศน์ เพื่อเป็นการกระตุ้น และดึงดูดความสนใจของนักเรียน
2. ทำการจัดกิจกรรมโดยใช้ชุดกิจกรรมทำรามวยโบราณ จำนวน 9 ชุดกิจกรรมใช้เวลาในการจัดกิจกรรมละ 45 นาที (ทั้งนี้ผู้สอนใช้สอนและทดสอบทั้งในและนอกเวลาเรียน) เมื่อสิ้นสุดการ

เรียนรู้แต่ละครั้ง ผู้สอนประเมินความสามารถในการรำมวยโบราณ และบันทึกพฤติกรรมของการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยในระหว่างการจัดกิจกรรม

3. เก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมดเพื่อนำไปประมวลผลและวิเคราะห์

การวิเคราะห์ข้อมูล

จากการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลที่ได้หลังจากการบันทึกผลการประเมินหลังจากการใช้ชุดกิจกรรมทำรำมวยโบราณส่งเสริมพัฒนาการทางร่างกายของเด็กปฐมวัย วิเคราะห์แบบบันทึกพฤติกรรมการใช้ชุดกิจกรรมทำรำมวยโบราณของนักเรียนประชากรเป้าหมายโดยใช้สถิติพื้นฐาน ค่าร้อยละ (Percentage) และค่าเฉลี่ย (Mean)

ผลการวิจัย

จากการพัฒนาชุดกิจกรรมทำรำมวยโบราณเพื่อส่งเสริมพัฒนาการทางร่างกายของเด็กปฐมวัย สามารถสรุปผลได้ดังนี้

1. ผลการพัฒนาความสามารถทางร่างกายของเด็กปฐมวัย โดยการใช้ชุดกิจกรรมทำรำมวยโบราณจำนวน 9 กิจกรรม นักเรียนจำนวน 16 คน พบว่า นักเรียนมีความสามารถในการรำมวยโบราณส่งเสริมพัฒนาการทางร่างกายของเด็กปฐมวัย นักเรียนทุกคนมีคะแนนร้อยละ 80 ขึ้นไป

2. ผลการศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ทำรำมวยโบราณส่งเสริมพัฒนาการทางร่างกายของเด็กปฐมวัย จำนวน 16 คน พบว่า ภาพรวมพฤติกรรมการเรียนรู้ อยู่ในระดับดี (ค่าเฉลี่ย 2.90) มีนักเรียนพฤติกรรมการเรียนรู้ทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับดีจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 100 (เฉลี่ยตั้งแต่ 2.78-3.00) ซึ่งเป็นความสามารถและพฤติกรรมของนักเรียนประชากรเป้าหมาย

อภิปรายผล

1. ผลการพัฒนาความสามารถทางร่างกายของเด็กปฐมวัย โดยการใช้ชุดกิจกรรมทำรำมวยโบราณจำนวน 9 กิจกรรม นักเรียนจำนวน 16 คน พบว่า นักเรียนมีความสามารถในการรำมวยโบราณส่งเสริมพัฒนาการทางร่างกายของเด็กปฐมวัย นักเรียนทุกคนมีคะแนนร้อยละ 80 ขึ้นไป

จากคะแนน/ร้อยละแบบประเมินพัฒนาการทางร่างกายของเด็กปฐมวัย โดยการใช้ชุดกิจกรรมทำรำมวยโบราณนักเรียนมีความสามารถในการรำมวยโบราณส่งเสริมพัฒนาการทางร่างกายของเด็กปฐมวัย นักเรียนทุกคนมีคะแนนร้อยละ 80 ขึ้นไป นักเรียนส่วนใหญ่มีการทรงตัวในขณะที่รำได้ดี นักเรียนบางส่วนยืนยกขาค้างไว้ไม่ได้ หรือไม่สามารถยกขาและปฏิบัติมือพร้อมกันได้ในการทำนั้นๆ จึงทำให้คะแนนรวมของนักเรียนบางคนได้คะแนนรวมต่ำสุด 33 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 86.84 นักเรียนที่เรียนรำมวยโบราณไม่มีพื้นฐานของการรำมวยโบราณมาก่อน จึงทำให้การปฏิบัติท่ารำโดยการใช้ส่วนต่างๆของร่างกาย ได้แก่ ศีรษะ มือ แขน เท้า ขา และลำตัว ยังไม่สัมพันธ์กันทั้งหมด ร่างกายได้สัมพันธ์กัน สามารถเคลื่อนไหวร่างกายได้อย่างคล่องแคล่ว แสดงถึงพัฒนาการทางร่างกายเพิ่มขึ้น ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2548) กล่าวว่า การเคลื่อนไหวและจังหวะ เป็นกิจกรรมที่จัดให้เด็กได้เคลื่อนไหวส่วนต่างๆ ของร่างกายอย่างอิสระตามจังหวะ โดยใช้เสียงเพลง คำ คล้องจอง ซึ่งจังหวะและดนตรีที่ใช้ประกอบได้แก่ เสียงตบมือ เสียงเพลง เสียงเคาะไม้ เคาะเหล็ก รำมะนา กลอง ฯลฯ มาประกอบการเคลื่อนไหวเพื่อส่งเสริมให้เด็กเกิดจินตนาการ ความคิดสร้างสรรค์ เด็กวัยนี้ร่างกายกำลังอยู่ในระหว่างพัฒนาการใช้ส่วนต่างๆของร่างกายยังไม่ผสมผสานหรือประสานสัมพันธ์กันอย่างสมบูรณ์การเคลื่อนไหวของเด็กมีลักษณะต่าง ๆ สอดคล้องกับ อัจฉราภรณ์ สุดจิตต์ (2540 : 14) กล่าวว่า การเคลื่อนไหวและจังหวะมีความสำคัญคือ ส่งเสริมทักษะทางกลไกของร่างกาย ซึ่งทักษะทางกลไกนี้เป็นหัวใจสำคัญของการเรียนรู้การเคลื่อนไหวและจังหวะจะช่วยสร้างประสบการณ์ในการพัฒนาศักยภาพทางกลไกแก่เด็กได้อย่างมากมาย เพราะการเคลื่อนไหวเริ่มขึ้นตั้งแต่แรกเกิดเป็นการเคลื่อนไหวเพื่อการค้นพบสิ่งแวดล้อมใหม่ การเคลื่อนไหวของเด็กแต่ละครั้งเป็นการสะสมขั้นพื้นฐานให้ได้มาซึ่งความรู้อันจะนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ขึ้นต่อ ๆ ไป อัจฉราภรณ์ สุดจิตต์ (2540 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาพัฒนาการทางร่างกายของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมดนตรี-นาฏศิลป์กับกิจกรรมการเคลื่อนไหวและจังหวะ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2538 ในกลุ่ม โรงเรียนบ้านวังตะคร้อ สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุโขทัย จำนวน 40 คน ระยะเวลาในการทดลอง 8 สัปดาห์ ผลการวิจัยพบว่าพัฒนาการทางร่างกายของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมดนตรี-นาฏศิลป์ กับกิจกรรมการเคลื่อนไหวและจังหวะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยเด็กที่ได้รับการจัดกิจกรรมดนตรี-นาฏศิลป์มีพัฒนาการทางร่างกายสูงกว่าเด็กที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเคลื่อนไหวและจังหวะ และเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมดนตรี - นาฏศิลป์มีพัฒนาการทางร่างกายก่อนการทดลองและหลัง

การทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยพัฒนาการทางร่างกายของเด็กปฐมวัย หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

2. ผลการศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ทำรำมวยโบราณส่งเสริมพัฒนาการทางร่างกายของเด็กปฐมวัย จำนวน 16 คน พบว่า ภาพรวมพฤติกรรมการเรียนรู้อยู่ในระดับดี (ค่าเฉลี่ย 2.90) มีนักเรียนพฤติกรรมเรียนรู้ทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับดีจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 100 (เฉลี่ยตั้งแต่ 2.78-3.00) ซึ่งเป็นความสามารถและพฤติกรรมของนักเรียนประชากรเป้าหมาย

ผลแสดงคะแนนและคะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมเรียนรู้ ด้านร่างกาย ภาพรวมพฤติกรรมอยู่ในระดับดี (คะแนนเฉลี่ย 2.85) คน คิดเป็นร้อยละ 100 (คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.56-3.00) นักเรียนมีพัฒนาการทางด้านร่างกายอยู่ในระดับดี ในขณะที่เดียวกันนักเรียนยังต้องพัฒนาตนเองทางด้านร่างกายอย่างสม่ำเสมอ เนื่องจากนักเรียนบางคนสามารถเคลื่อนไหวร่างกายตามกระบวนท่ารำต่างๆได้ แต่ยังคงเคลื่อนไหวร่างกายยังไม่คล่องแคล่วหรือยังเคลื่อนไหวร่างกายไม่ตรงตามจังหวะ ทางด้านอารมณ์ นักเรียนมีอารมณ์ดี ร่าเริงแจ่มใส สนุกกับการได้ทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อน ในขณะเดียวกันมีนักเรียนบางคนยังไม่สามารถควบคุมอารมณ์ของตนเองได้ในบางครั้ง เนื่องจากนักเรียนสนุกกับการทำกิจกรรมจนทำให้นักเรียนเกิดความตึงเครียดเล่นกันในขณะที่เพื่อนๆกำลังฝึกฝนท่ารำอยู่ ทางด้านสังคม นักเรียนมีวินัย มีความรับผิดชอบ สามารถปฏิบัติตามกฎกติกาได้อย่างดี นักเรียนสามารถเป็นได้ทั้งผู้นำและผู้ตาม ได้ รู้จักการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ในขณะเดียวกันมีนักเรียนบางคนอยากทำกิจกรรมอยู่ด้านหน้าเพื่อนทุกครั้ง อยากเป็นผู้นำมากกว่าผู้ตาม ทางด้านสติปัญญา นักเรียนส่วนใหญ่สามารถฟัง และปฏิบัติตามลำดับขั้นตอนได้ถูกต้อง ในขณะเดียวกันนักเรียนบางส่วนยังไม่สามารถจำลำดับกระบวนท่ารำของท่านั้นๆได้ครบถ้วน

ประการสุดท้ายแบบบันทึกหลังจากการทำกิจกรรม นักเรียนแสดงความสามารถทางร่างกายโดยใช้ชุดกิจกรรมทำรำมวยโบราณทั้ง 9 ชุดกิจกรรม ทำให้เห็นพัฒนาการทั้ง 4 ด้าน ของนักเรียนระดับปฐมวัยดีขึ้นตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ข้อค้นพบจากการวิจัย

1. การใช้ชุดกิจกรรมทำรำมวยโบราณส่งเสริมพัฒนาการทางร่างกายของเด็กปฐมวัย ชุดกิจกรรมทำรำมวยโบราณแต่ละชุดช่วยพัฒนาการทางร่างกายของนักเรียนเพิ่มมากขึ้น แต่ละชุดกิจกรรมมีกระบวนท่ารำที่แตกต่างกัน ทำรำมวยโบราณนี้เป็นกิจกรรมใหม่ในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นอนุบาล 2 ซึ่งไม่เคยมีในโรงเรียนมาก่อน จึงทำให้นักเรียนสนใจในการทำรำมวยโบราณ นักเรียนได้เรียนรู้ท่าใหม่ๆ

ที่ไม่ซ้ำกัน เมื่อถึงชั่วโมงเรียนนักเรียนพร้อมที่จะเรียน มีความสนุกสนานในการเรียน และหมดชั่วโมงเรียนแล้วนักเรียนก็ยังให้ความสนใจในการเรียนต่อ Bandura (1963) มีความเชื่อว่าการเรียนรู้ของมนุษย์ส่วนมากเป็นการเรียนรู้โดยการสังเกตหรือการเลียนแบบ และเนื่องจากมนุษย์มีปฏิสัมพันธ์ (Interact) กับสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบ ๆ ตัวอยู่เสมอ Bandura อธิบายว่าการเรียนรู้เกิดจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและสิ่งแวดล้อมในสังคม ซึ่งทั้งผู้เรียนและสิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลต่อกันและกัน พฤติกรรมของเราส่วนมากจะเป็นการเรียนรู้โดยการสังเกต (Observational Learning) หรือการเลียนแบบจากตัวแบบ (Modeling) สำหรับตัวแบบไม่จำเป็นต้องเป็นตัวแบบที่มีชีวิตเท่านั้น แต่อาจจะเป็นตัวสัญลักษณ์ เช่น ตัวแบบที่เห็นในโทรทัศน์ หรือภาพยนตร์หรืออาจจะเป็นรูปภาพการ์ตูนหนังสือก็ได้

2. การใช้ชุดกิจกรรมทำร่ายมวยโบราณส่งเสริมพัฒนาการทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านร่างกาย ซึ่งกล่าวไปแล้วในตอนต้น ด้านอารมณ์-จิตใจ นักเรียนมีความพร้อมในการทำกิจกรรม ในขณะที่ทำกิจกรรมนักเรียนอารมณ์ดี ร่าเริงแจ่มใส มีความมั่นใจในการกล้าแสดงออก นักเรียนส่วนใหญ่ชอบและมีอารมณ์ร่วมกับการได้เรียนรู้ทำร่ายมวยโบราณ ด้านสังคม นักเรียนทุกคนมีวินัย มีความรับผิดชอบ และสามารถปฏิบัติตามกฎกติกาในการทำกิจกรรมร่วมกับคุณครูและเพื่อนๆ ได้เป็นอย่างดี และด้านสติปัญญา นักเรียนมีทักษะการฟัง และการสังเกต การใช้ชุดกิจกรรมทำร่ายมวยโบราณส่งเสริมพัฒนาการทั้ง 4 ด้านของนักเรียนระดับอนุบาล 2 โรงเรียนอนุบาลเปล่งประสิทธิ์สายลมได้ดี ซึ่งเป็นกิจกรรมที่กระตุ้นการเรียนรู้ของนักเรียนให้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อน รู้จักการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ครูต้องสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน และสร้างจุดสนใจให้นักเรียนก่อนที่จะเริ่มเข้าสู่บทเรียน เพื่อเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนเกิดการอยากเรียนรู้มากขึ้น กิจกรรมการเรียนรู้เป็นกิจกรรมที่ต้องใช้ความกล้าแสดงออก ดังนั้นครูควรที่สร้างกำลังใจ แรงบันดาลใจให้กับนักเรียนอยู่เสมอ
2. ครูจัดทำสื่อการสอนให้ดูน่าสนใจมากขึ้น เช่น รูปที่จะให้นักเรียนดูอาจจะทำให้มีขนาดใหญ่ขึ้น ดูโดดเด่นน่าสนใจ
3. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนครูควรรีขยาระยะเยียดของบทเรียนอย่างรอบคอบทั้งด้านข้อมูลเนื้อหา และการปฏิบัติทำท่าต่างๆ เพื่อให้ นักเรียนเกิดการเรียนรู้ที่เข้าใจง่าย และปฏิบัติได้ถูกต้อง

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมพัฒนาชุดกิจกรรมทำรำมวยโบราณ ส่งเสริมพัฒนาการทางร่างกายของเด็กปฐมวัยที่หลากหลายในทำรำอื่นและระดับชั้นอื่นๆ
2. ควรศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับทำรำมวยโบราณในทำรำอื่นๆ อย่างหลากหลายที่สอดคล้องกับการประเมินพัฒนาการทางร่างกาย

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). **หลักสูตรก่อนประถมศึกษา พุทธศักราช 2546**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กรองทอง จุลิรัชนิกร. (2554). **การจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษระดับปฐมวัย**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชมรมศิลปวัฒนธรรมอีสาน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (2559). **การพ่อนรำพื้นบ้านอีสาน**. สืบค้นจาก <https://tinyurl.com/y99dtrgg> เมื่อวันที่ 25 ธันวาคม 2559.
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2538). **คู่มือการใช้เกณฑ์มาตรฐานโรงเรียนประถมศึกษา**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ สามเจริญพานิช.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการ. (2548). **คู่มือดำเนินการประเมินพัฒนาการนักเรียนที่จบหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย ปีการศึกษา 2548**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- อัจฉราภรณ์ สุดจิตต์. (2540). **การเปรียบเทียบพัฒนาการทางร่างกายของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมดนตรี-นาฏศิลป์กับกิจกรรมการเคลื่อนไหวและจังหวะ**. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราชา.
- Bandura. (1963). **Social Cognitive Learning Theory**. (Online). Available: <https://tinyurl.com/yd8bavmo>. Retrieved October 29,2017.
- Calitz, E.M. (1988). **“Verbal Accompliment During Planned Movement Activities in the Primary School,”** Masters Abstracts International. 26(1) : 17 ; Spring, 1988.

- Chiang, Lily. (1986). **“Developmental Differences in Children’s Use of Play Materials (Playground, Portable Material, Age Differences),”** Dissertation Abstracts International. 47(2) : 412-A ; August, 1986.
- Greene, S. (2009). **“Grace in Small Packages : An Exploration of Childhood Spirituality,”** Dissertation Abstracts International. 69(8) : unpagged ; February, 2009.
- Kahn, Dalia. (1982). **“Attention Deficit Hyperactivity Disorder, Creativity and the Effects of Stimulants,”** Dissertation Abstracts International. 69(3) : unpagged ; September, 1982.
- Lanclos, Donna Michelle. (2000). **“Under the Bramble Bushes, Down by the Sea : Folklore and the Formations of Identity on the Playgrounds of Belfast, Northern Ireland,”** Dissertation abstracts International. 61(4) : 1496-A ; October, 2000.
- Peterson, H.T. (1958). **Kindergarten: The Key to Child Growth.** New York: Delmar.
- Whittenberg, Traci Lee. (1995). **“A Comparison of the Effects of Self-Control Versus Social Skills Training with Socially Anxious Children,”** Dissertation abstracts International. 50(07) : 1884-A ; January, 1995.